

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

Prima pars libri primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

F.

Incipit sum

mula p̄fessiōis utilissima in
q̄ agit quō se habere debeat
p̄fessor erga penitentē in con-
fessionib⁹ audiēdis, quā edis
dit Reuerēdiss⁹ vir ac in
chō pater dñs frater Anto-
ninus archieps Florētinus
ordinis fratris p̄dicatoꝝ.

Efecerunt

dscrutātes scrutinio
ps. lxiiij. Scrutinij
qdē est p̄fessiō vel inq̄sūtio, in
q̄ et penitens scrutat p̄sciam
suāt p̄fessor cū eo. Scrutās
ḡ est p̄fessor q̄ in h̄ p̄t tripliſ
citer deficere. Quia vel p̄ ma-
liciā absoluēdo quē scit non
posse, vel p̄ ignorantia nesciē
do discernere inter leprā et les-
prā, et quē possit vel nō possit
absoluere, vel p̄ infirmitatez
p̄cupiscētie inde sumēdo oc-
casioes maloꝝ ex audītu duꝝ
incaute se habet. Unī Aug.
de pe. di. vi. c. i. Laueat spūaſ-
lis iudex vt sic nō cōmisit cri-
men nequitie, ita non careat
munere sciētie. Ex q̄b⁹ ybis
inuit q̄ p̄fessor siue sacerdos
dʒ habere illa tria ex autoris-
tate Aug. pallegata. Primo
potestatē in foro p̄scie, ut sc̄z
sit iudex spūalis. Scđo cō-

suare puritatē vite sue ne cō-
mittat crimen nequitie. Ter-
tio habere sufficientē sciētie
claritatem, vt nō careat mun-
ere scientie.

Laplīm p̄mū de potestate
seu autoritate confessoris t̄
quis possit vel nō possit au-
dire cōfessiones,

Otanduz

nº p̄mo est q̄ nō sacer-
dos: t̄si possit audi-
re p̄fessiōes in cāu mort⁹: nō
t̄n absoluere p̄t, alſ si absolu-
uit vt sacerdos idicatiue fm
q̄sdam incurrit irregularita-
tē sicut si celebraret. Hoc ta-
men est dubiū, q̄ non est in
iure exp̄ssum sicut de celebra-
te. Unī nō videt irregularis.
extra de senten, excōi, c, is q̄.
lib. vij. Ibi em̄ dī q̄ nō incur-
rit q̄s irregularitatē p̄pt aliz
q̄d delictū q̄n non est in iure
exp̄ssum. Et cōfessus tali nō
sacerdoti tenet itez confiteri
ratio est, quia solis sacerdoti
bus dictū est, quoꝝ remiseri
tis pctā r̄c. Joā. xx. Nec tas-
men a q̄libz sacerdote potest
quis absolui, sed a p̄prio aut
altero de licentia ei⁹. Unī dī
de pe, et remis. in c. oīs. q̄ q̄li-
bet semel in anno p̄fiteat oīa
pctā sua p̄prio sacerdoti, et de

Prima pars libri primi

pe, dist, vj, c, placuit. Rō est,
qr nō p̄t q̄s soluere vel ligar
re eū q̄ sibi p̄fiteſ nisi habeat
iurisdictionē sup eū. Si autē
sit p̄prius platus t̄ non sacer
dos: sic curatus t̄ ep̄s, nō sa
cerdos p̄t absoluere p̄ aliu
cōmittēdo hoc alteri. Sed
nota q̄ p̄prius sacerdos alit
intelligit cū dicit q̄ q̄libz d̄z
p̄fiteri p̄prio sacerdoti, t̄ alit
cū dicit q̄ de licētia p̄prij sacer
dotis potest alteri p̄fiteri.
Hā p̄mo casu dicit p̄prius sa
cerdos q̄cūq̄ habet potestas
tem absoluendi ordinariā v̄l
delegatā: siue sit cōmunis: si
ue sit singularis. qr actor ses
quiſ forū rei, sed est in electi
one eius quem forū de mul
tis sequat: nisi sit actio rea
lis in qua sequit forū rei de q̄
agit. Et qr in foro pn̄le idem
est actor t̄ reis, id est q̄ idē
seipm p̄t accusare corā quo
cūq̄ p̄fessore de omnibz, qui
illū possit absoluere de crimi
ne vbicūq̄ cōmissō, qr hmōi
absolutio nō respicit territo
riū, sicut alia rōne rei vel des
licti. Propter qd̄ dicit Hosti
en, q̄ q̄libet habet tres sacer
dotes p̄prios ordinarie, s, cu
ratū, de cuius parochia est:
ep̄m suū t̄ papā. Sed in secū
do casu p̄prius sacerdos, de

cuius licētia p̄t alteri p̄fiteri
intelligit strctius ille q̄ de iu
re suo ordinario hochabet,
nō ex cōmissione, t̄ sic intelli
git, c, oīs equiuoce loq̄ de p̄
prio sacerdote fm̄ oēs. Nam
p̄stat q̄ ad implendū illud p̄
ceptū de p̄fiteſ semel in an
no oīa pctā sua p̄prio sacerdo
ti, ita sufficit p̄fiteri vicario
curati sic ip̄met curato. Et
tñ ad p̄fitendū alteri nō suffi
ceret accipe licētia ab ei^viz
caro sic sufficeret ab ip̄met
curato. Unde respectu p̄mi
vicarius est p̄prius sacerdos
sed non respectu secundi, vñ
t̄ si possit quis confiteri vica
rio curati, tamē ip̄e vicarius
nō p̄t dare ln̄iam illi q̄ alter
i p̄fiteatur. Hec P̄e, d̄ pat.
in, iiiij, dist, xvij.

Lapl̄m scdm d̄ ordinario
p̄fessore q̄ ad ecclasticas p̄
sonas t̄ clericos.

Ciendum

est q̄ papa qr non
bz supiorē a ch̄io,
nec a c̄ilio q̄q̄ bz, p̄priū p̄fes
sorē quē duxerit eligēdū, qui
autē ch̄i p̄t eū absoluere v̄l
ligare in foro pn̄ali, nō aut ī
foro exteriori, qr ip̄e nō p̄t lis
gari vinclo excōdicatōis a q̄ i
digeat absolui, t̄ p̄p̄t hoc nō

Fo.

optet a ch̄ō sibi p̄mitti, q̄r iñ
pot ligari vīculo pcti: sicut et
alij: ppter ea idiget ē medio: si
cuit et alij: q̄r nec ch̄s diuisit
eū sine remedio: iō hoc cōces-
sitv̄ sicut a p̄ncipio qlibz po-
terat quēlibet volentē se sibi
subiūcere absoluere: ita et nūc
q̄ ad illū: q̄ nulli ē subiect⁹ sic
papa. Si vo excōicat⁹ eliga-
tur in papaz anteq̄ cōsentiat
supior: ē h̄z a q̄ absolui p̄t: h̄z si
pus assentiat absolui postea
nō p̄t: sed nec indiget: q̄r nul-
li legi subest. Unde lex positi-
ua q̄ arcet excōicatum a cōio-
ne fideliū et p̄ceptione et colla-
tione sacroz ip̄m nō ligat: p-
pter qd̄ excōicatio nō impes-
dit electiū nec electione ip̄az.
Qui vo sūt de familia pape:
h̄nt summū penitētiarum, p-
priū sacerdotē cū papa: quia
nulli alij subsunt. Secus est
aut̄ de capellanis ei⁹ q̄ p̄ mū-
dū sunt dispersi: q̄ ppter h̄ nō
sunt ab alijs exempti.

De cardinalibus.

Cardinalib⁹ aut̄ q̄ sūt
epi ipsi nō min⁹ h̄nt q̄
alij epi: q̄ s̄ libere p̄nt
eliger. Idē si sūt legati: q̄r se-
plati vel exempti. Si vo sūt
simplices cardinales nec epi
nec legati: dicit Hosti, eos n̄
habere nisi papā et summū pe-

II

nitentiarū: et q̄uis īmediate
sunt sub papa: et p̄ 2̄ns exem-
pti: nō tñ p̄nt sibi eligere cō-
fessorē sine ip̄l⁹ aut summi pe-
nitētiarū licētia: q̄r nō sūt pre-
lati: h̄z coadiutores plati et pa-
stores: licet sint p̄sbyteri car-
dinalis: et iō tuti⁹ ē q̄ habeat
licētia a papa. Familia vero
cōmēsalis eoꝝ d̄ licētia eorū:
dē cardinaliū p̄nt sibi eligere
professore: q̄r de cōsuetudine sūt
subditi eis: siue sacerdotes
sint siue nō. Vnde forte sūmus
penitētiari⁹ q̄r ē q̄si curat⁹ re-
spectu oīz māisionarioꝝ curie
pape: q̄z ip̄e papa ē q̄si epus
ppri⁹. Hec Pe. de pa. in .iiij.

De priarchis et alijs.

Atriarche: Archiepi:
p̄ epi h̄nt ppterios sacer-
dotes suos īmediate
superiores: ut eps archiepm il-
le p̄matē: ille priarcham, ille
papā: et h̄ nisi sint exempti: ni-
hilomin⁹ oēs isti p̄nt sibi eli-
gere professorē, extra d̄ pe, et re-
c. fi. Qui p̄nt eos absoluere
nō solū de occult⁹: sed etiā de
maifest⁹ et notorijs etiā archis
epo iūito: et etiā a vinculo ex-
cōicatiōis maioris et minoris
et mutare vota: et relaxare ius-
ramēta: et oīa alia ppter q̄ nō es-
set ūlēda sedes apl̄ica: licet
Hosti, dicat ūrū: et illud ūri.

a 3

Prima pars libri primi.

um tenet frat̄ bartholomeus
in pisanello. Confessio .iij. q.
chri. i. Nec obstat q̄ i illo. c. fi.
nō sit metio nisi d̄ absolutioē
a pctis: qz cū int̄tio pape sit
ip̄is ep̄is q̄b̄ est graue sp ad
archiep̄m recurrere: t̄ ḡnius
ad papā: ita puidere eis p̄ cōf
fessorē ab eis electū: sicut pui
sus ē inferiorib⁹ ep̄oz p̄ ip̄os
ep̄os. Iō de oī pctō t̄ vincō
de q̄ pot̄ ep̄s absolueſe inferi
orez t̄ electus ab eo pot̄ ip̄m
absoluere: t̄ i oī casu in q̄ pot̄
ep̄s dispensare cū inferiori: t̄
ille cū ep̄o: qz ibi eadē ratio t̄
idē ius. Et sic bñ dic̄ Hosti.
i. uđ p̄uilejū nō pdit p̄ h̄ q̄
venit romā: qz ibi n̄ distingui
tur vbiqz sit. Sz si desinit
ee ep̄us: puta qz cedit loco et
dignitati forte t̄ dit p̄uilegiū
dat. ep̄is: qz ip̄se nō pl̄us h̄z
ep̄i dignitatē: si v̄o cedit loco
t̄ nō dignitati nō pdit. Rō q̄
aliq. pbant q̄ p̄fessor ab ep̄o
elect⁹ non pot̄ cū absolueſe a
vincō excoicatois. e: qz n̄ h̄z
pt̄atē n̄i ex electōe ep̄i. Sed
ad h̄rñdet q̄ nō ab ep̄o eligē
te: sz a iure cōmitētē h̄z pt̄atē
ille, sicut q̄ eligunt ab illis: q̄
p̄ litteras penitētiariorū h̄nt
q̄ possint sibi eligere cōfesso
rē ab ip̄is p̄niarijs n̄ ab eligē
tib⁹ h̄z auētate. Sic cū ep̄us

mittit fr̄ib⁹ q̄s p̄or eligit ip̄i
sūt cōmissarij platoz n̄ eligē
tū. Et etiā dicūt q̄ si ille elec
ctus ab eī oī p̄fessorē eēt exs
cōicatus m̄ori: n̄. qz cū elige
ret ad h̄ possit absolueſe: qz
ligat⁹ m̄ori lic̄ possit p̄ferre
sacramēta: nō tñ eligi p̄t. Rñ.
q̄ nō vale: i. uđ: qz intelligit
de electiōe ad dignitatē: imo
t̄ si qñ ab ep̄o eligat p̄fessor:
ecēt tūc ambo ip̄e t̄ electus li
gati maior: adi. uđ nō ip̄ediz
ret factū dūmō elect⁹ ille qui
absolutit n̄ sit ligat⁹ maior:
nec suspēlus. hec p̄. de pal,
in. iij. dis. xvij. q. iij. Prelas
ti exēpti h̄nt sile p̄uilegiū cūz
ep̄is in eligēdo libere p̄fessos
rē: nā exq̄ sūt exēpti t̄ plati sīz
cut mlti sunt abbates: ex hoc
i. o h̄nt i. o p̄uilejū iuz: qz ḡne
eēt eis sp adire papā nouū p
licētia p̄t. di. Si et sic se ex
empti, q̄ nō plati n̄ h̄nt i. uđ
p̄uilegiuz. vbi f̄a. Q̄es sub
ditī collegū exēpti seculares
vel regulares: qd̄ ē exemptū i
capite t̄ mēbris: hi em̄ i medi
ate suis platis p̄siteri p̄nt nō
alij̄s m̄i de licētia ip̄oz. Si
aut̄ sic sunt exēpti: q̄ citra p̄a
p̄ nec decanū nec p̄positū ba
bēt q̄lēt curā ip̄oz t̄ adbuc
n̄ p̄nt sibi eligere: sz perut̄ hoc
ip̄m a papa v̄l ei⁹ p̄niario cūz

Fo.

al's n'l' possit eos absoluere
Abbatissa quid possit in
spiritualibus.

Imilic nulla abbatiss
sa q̄uis iura ep̄alia ex
erceat ponēdo officia
les: nisi in hoc habeat specia
le pr̄ilegiū: q̄tūcūq; exem
pta nō p̄t h̄re: qz nō ē p̄la
ta cum nō habeat claves iu
risdictionis: et q̄ ei⁹ officialis
excoicat qd p se ip̄a nō p̄t: n̄
ē autoritas ip̄i⁹: s; pape. Si
milit q̄cūq; p̄st qbuscūq; ex
comiſſiōe alteri⁹: z ē delegat⁹
nō p̄t dici p̄lat⁹: vñ q̄tūcūq; ex
ecept⁹ qz tñ nō ē p̄lat⁹ n̄ h̄z h̄
p̄ilegiū: puta subp̄or i religi
one v̄l p̄or n̄ suētual aut suē
tualis sub abbate: nō p electi
onē: s; ab ip̄o abbate ex consi
lio senior⁹ posit⁹ vel institut⁹,
nisi forte qñ mortuo abbate
v̄l p̄ore ip̄i fuerint q̄si ordīa
ri⁹. qz tñ actio subrogata h̄z
p̄ilegiū ei⁹ loco cui⁹ subro
gat, s; p̄or q̄ p electio⁹ canoni
cā instituit⁹ p̄lat⁹ est: z ideo si
ē exempl⁹ h̄z idē p̄ilegiū p̄pē
qd nō optet q̄ p̄firmās det si
bi ptatē eligēdi p̄fessorē sicut
nec p̄firmās v̄l p̄secreas ep̄m
Hec obstat decretal, ne p̄ dī
latiōe, extra de pe, et remissi.
Itd ei p̄ilegiū d̄ eligēdo cō
fessorē eq̄lit p̄cedit ep̄is z mi

III.

norib⁹ p̄lat⁹ exēptis. Vñ cu⁹
ep̄i l̄z imediate subl̄nt archi⁹
ep̄is: nihilomin⁹ sine eoꝝ licē
tia: h̄ p̄nt etiā q̄ sūt nō exēpti:
s; z p̄ores h̄ p̄nt, l̄z subl̄nt abba
tib⁹ vel maiorib⁹ sine licentia
eoꝝ cu⁹ sint ordinari⁹. Si aut̄
sūt in dignitate ɔstituti: nō sūt
p̄lati, sicut cātor : thesaurari⁹
sacrista z hm̄oi p̄sonae, nō h̄nt
p̄ilegiū q̄uis sint exēpti.
Si v̄o cēnt p̄lati: s; n̄ cēnt p̄
lati in foro penitētiali: sic sūt
archi⁹ diaconi de pari cōcur
rētes cum ep̄is in foro causa
rū ad huc non puto eos habe
re h̄ p̄ilegiū: s; solos p̄latos
h̄ dico q̄ h̄nt curā aīarū. Si cē
aut̄ dixi de ep̄is q̄ q̄diu sunt
ep̄i q̄ ad dignitatē itinēt h̄ p̄
ilegiū: ita z d̄ istis q̄diu sūt
in p̄latiōe: z s̄l̄r elect⁹ ab eis
p̄t tñ q̄tū archiep̄s: excepto
i snia lata a sup̄iori h̄ eos: pu
ta ab archiep̄o h̄ suffragane
um suū: ab abbate h̄ p̄ore cō
nētualē sibi subditū: ab hm̄oi
em̄ nō p̄t absoluere elect⁹ tas
lis cōfessor. Quicūq; enī p̄t
eligere vno electo siue mor
tuo siue n̄ mortuo p̄t aliū mu
tare ad placitū: z eoip̄o q̄ tal
q̄ p̄t eligere p̄fiteſ alicui: vide

a 4

Prima pars libri primi.

tur ipm eligere: q; pl^o ē fact^s
et met^s intētioē eligere q; ver
bis. iij. q. vj. c. j. et de maio .et
obe. c. legebat. hec pe. d. pa.
vbi s. Inferiores plati nō ex
empti si subsūt imēdiate epo:
ipm solū hñt cū supiorib^s p
prio sacerdote: sicut abbates
decani: ppositi et archiepi ru
rales: curati vo decanos ru
rales et epm qn ille decanat^r
ē annex^r cure. Silt p̄ores q
sunt sub abbatib^s ill^s subsunt
et epis: n̄ plati vo subsūt imē
diate suis curat^s: sive abbatib^s
bus sive p̄orib^s sive decanis
qn sūt de collegio v̄l simplici
bus curat^s; qn i parochys su
is cōmorat^r. Clerici vo chora
les subsūt ei q̄ p̄est choro si
ue sit cātor sive succētor i ex
teriorib^s. S; q̄tū ad forz cō
scie sol^r dcan^r videt curat^r eo
rū. hec pe. d. pa. vbi. s. di. xvij

Lapitulū tertiu cui debeat
laici ordinarie confiteri.

Imperato^r
i fm Hosti. de antiqssi
ma cōsuetudine p̄fite^r
capellanis suis: s; sic dī extra
de. pe. et re. c. h. lib. vj. Nulla
p̄fite^r cōsuetudine introduci pōt: vt
pter p̄p̄y sacerdot^s licētiā ali
q̄s possit sibi eligere cōfesso^r

rē: nisi de licētiā pape. Rex
h̄z epm sive archiepm: in cui^r
ciuitate ē sedes regni: dī autē
sedes vel metropol^r regni nō
in q̄ pl^o morat^r: s; in q̄ inungit^r
et coronat^r. Principes cau
res si hñt sub se ciuitates plu
res: sil^r a sede p̄ncipali duca
tus v̄l comitat^r domiciliū sor
tiūt. S; si hñt vnā ciuita
tē alia p̄ncipaliorē ab vtroq;
epo v̄l metropolitano licētiā
p̄fitēdi capiat fm Host. S;
h̄ nō ē v̄ez q̄tū ad metropo
litanū: q; null^r subdit^r suffra
ganeoz ē ei subdit^r imēdiate
nisi qn visitat: s; solū ipsi suff
fraganei. Unū cū dñs illaz ci
uitatū i t̄pālib^s ita subsit epis
in spūalib^s ac si eēt seru^r sicut
dñs castri subest i spūalib^s cu
rato. Jo sic metropolitanus
nō possz dare licētiā p̄fitēdi
homī hñti domos in dyocesi
suffraganeoz; ita nec p̄ncipi.
De illo vo principe q̄ habet
dñnum in diuersis dyocesib^s:
s; nō sup ciuitates videtur q̄
ipse m̄tro mag^r ab ip̄is epis
petere debeat h̄. s. in cui^r dy
ocesi h̄z p̄ncipal^r dñiū: v̄l ab
vtroq; si eq̄liter in duab: na^r
absurdū eēt q̄ a tot curat^s ha
beret petere q̄t in suo dñio in
cludunt. Dñi vo q̄ in eadem
dyocesi in diuersis villis hñt

FO.

dominiū: si in vna hñt pnci-
pale dñiū i qñ sit nisi vna pa-
rochia tñm; siue vn^o curatus
tñ illi videt subesse. Sz qñ
nullū hz dñium in illa villa q
sube nō pñt ples parochi-
as: maxie si vna n ē pncipali-
or alēa: tūc nlli curato subest:
sz imediate epo. Si vo i vna
villa sit pncipale dñiuz: in q
nō ē nisi vna parochia tñm: vñ
sunt mltē t vna pncipalis cu-
rat^o illi^o ē sibi ppr^o sacerdos
citra epm. Balium si nullibi
haberet mansioñ: nisi fm q
assistere reqrunt: mō huc: mō
illuc discurrut: vbiqz cōfiteri
pñt: vel epis ciuitatū: vel cu-
ratis illi qz parochijs hospi-
tiū eligut. Si vo pncipaliter
alicubi degut ibi curatū hñt
illū i cui^o parochia hospitiuz
suū sitū ē: t sic de pposic: licz
habeant domos pentū extra
balium t seneschaldiā vñ ppo
sturā: qr p h officiū qslī zhē
do sortiū forz. Leteri vo bur-
geses t alij laici nō i ptate cō-
stituti, illis curat^s subsunt in
qz parochijs degut pncipali-
ter. Al si i duabz eqlit: i qz tūc
manet qñ pñfiteri volut illius
parochie sūt, hec Pe, de pal.
Regularit g cōfessio feda est
pprio sacerdoti. An dīc In-
no, in c, ois, extra de pe, et re,

III.

Si qz alieno sacerdoti iusta-
de cā pñfiteri pctā sua voluerit
licetiā pñs postulet t obtine-
at a pprio sacerdote: cū aliter
ipe nō possit soluere vñ ligas-
re. Hec ibi, Capitulū qrtū
in q notant octo casus i qui-
bus qz pñ alteri pñfiteri qz p-
prio sacerdoti sine ei^o licetiā,

Nota 3m

e Pe, de palude Lasus
octo in qbz qz pñt als-
teri confiteri qz pprio sacerdo-
ti sine ei^o licetiā: quos ponit
Hosti, in summa, Prim^o ppe
iudiscretiōez sacerdot^s pprij.
t sub h casu cōphēdi^r qñ ipē
sacerdos ppruis est sollicita-
tor ad malū: vel reuelator cō-
fessionis: vel est talis q ex cō-
fessiōe imminet piculū pñfite-
ti vel confessori. In h igit^c ca-
su dicit Hosti, q eoipo habz
licetiā a iure aliū adeundi, de-
pe, di, vj, c, placuit. Sz alij di-
cūt q tūc d^r petere licetiā ab
eo vñ a supiori: qr ca, ois dic
q ex iusta cā voluerit alteri
pñfiteri petat licetiā a pprio sa-
cerdote. Et qzuis qdam hoc
itelligat: nisi ex culpa sua h p-
cedat: vñdef tñ melius q etiā
si h sit ex culpa sua: qr culpa
sua nō debz alteri nocere: pu-

a 5

Tabula

De vēditōe ad tēminū, f.	xlvij	De simonia, ca. i.	Ibidē,
De cambijs	Ibidē	De pđitōe, ca. ii.	fol. liij.
De mutuātib⁹ s⁹ spe, fo.	xlvij	De acceptione personarum,	
De accipiētib⁹ advsurā, ibid		cap. iii.	Ibidē
De faciētib⁹ statuta in favo-		De turpi lucro, ca. iiii.	Ibidē
rē surarioꝝ	Ibidē	De ludo multipli, Lāp. v,	
De emptōe im̄p̄stitorꝝ locoꝝ		folio, liij.	
z mōtiū, ca. ii.	Ibidēz,	De inq̄etudine, ca. vij.	Ibidē
Defraudulētia q̄ multis mo-		De inhūanitate retinēdi tez-	
dis cōmittit, ca. iii.	Ibidē	naciter, ca. viii.	Ibidē
De falsificatōe, ca. iiii,	ibidē	De auaricia amandi res ior-	
De iniusticia q̄ fit i indicio,		dinar⁹, ca. viii.	fol. liij.
ca. v.	fol. xlviij.	Depdigalitate ūria auaricie	
De furto, ca. vij.	Ibidē	ca. ix.	Ibidem.
De sacrilegio qđ p̄mitit cir-		De inuidia titulus scđus, z	
ca res sacras, ca. vij,	Ibidē	bz cap. iiii, Lā. i.	Ibidē
De rapina violēta, Lā. viii,		De odio z filiab⁹ inuidie, Lā.	
folio, xliv.		pitulū, ii.	Ibidē
Decimū p̄ceptum habet ca-		De susurratōe, ca. iiii,	Ibidē
pitulū vnū,		De exultatōe in aduersis, ca	
De d̄siderio habēdi res alie-		pitulū, iiii.	fol. lv
nas, ca. j.	fol. l.	De tristicia in p̄speris, ibidē	
Octauū p̄ceptū habet capi-		De iſa titulus, iiij., z habet ca	
tula duo.		pitula duo,	Ibidē
De mendacio, ca. j.	Ibidē	De ira ip̄a, capl'm. j.	Ibidē
De detractōe, ca. ii.	Ibidē	De filiab⁹ ire, scđ indignatōe	
Finit tabula sup p̄ma pte		Lāp. ii.	Ibidē
interrogatorij.		De tumore mentis,	Ibidē
Incipit tabu-		De clamore	Ibidē
la scđe p̄t̄ interrogatorij q̄ ē		De p̄tumelia	Ibidē
de septē vici⁹ capitalib⁹, z		De blasphemia z maledicti-	
distinguīt in octo titulos,		one creaturaꝝ,	Ibidē
De auaricia titulus p̄mus,		De rixa,	Ibidē
z habet capl'a, ix.	fol. lij.	De seditione	Ibidē
		De bello,	fol. lxij.

s 3

Tabula

De acidia titul⁹ q̄it⁹, et hz capitula q̄nq̄s,	Ibidē, fol. lvj,	Ibidē,
De acidia ipa.ca.j.,	Ibidē	Ibidē
De filiab⁹ acidie.ca.ij., ibidē		fo. lx
De desperatōe,	Ibidē	
De malicia,	Ibidē	
De pusillanimitate.	Ibidē	
De rancore,	Ibidē	
De ociositate que pcedit ex tedio,	fol. lx,	
De torpore seu pigritia bes ne opandi.	Ibidē	
De euagatiōe mēt⁹,	fo. lvij	
De negligētia seu tepidita te.	fol. lvij,	
De negligētia ḷfessiōis,capi tul⁹.ijj.,	Ibidē	
De negligentia circa coionē Lap.v,	Ibidem,	
De inani glia titulus q̄ntus et hz tria capitula,	fo. lvij	
De iani glia ipa.ca.j.,	Ibidē	
De imodestia ornatus.ca.ij		
Ibidem,		
De filiab⁹ ianis glie, et pmo d hypocrisi.La.ijj., ibidē		
De iactantia	fo. lix,	
De ironia.	Ibidē	
De ḷtentione.	Ibidē	
De discordia.	Ibidē	
De prinacia.	ibidē	
De singularitate nouitatu⁹		
Ibidem,		
De inobedientia.	Ibidē	
De gula titulus sexius, et hz		
		capitula tria,
		Ibidē
		De gula ipa.ca.j.
		Ibidē
		De ebrietate.ca.ij.
		Ibidē
		De insensibilitate.
		fo. lx
		De filiab⁹ gule, et pmo de he betudine.ca.ijj.
		Ibidē
		De loquacitate.
		Ibidē
		De scurrilitate.
		Ibidē
		De inepta leticia.
		Ibidē
		De choreis.
		Ibidem
		De immūdicia seu pollutōe pcurata.
		Ibidē
		De luxuria titulu⁹ septim⁹, et hz capla duo.
		Ibidē
		De luxuria et p̄tinentib⁹ ad ipam.ca.j.
		Ibidē
		De delectatōe morosa.ibid.
		De filiab⁹ luxurie.c.ij.fo. lxj
		De cecitate mētis
		Ibidē
		De p̄cipitatōe.
		Ibidē
		De incōsideratiōe.
		Ibidē
		De incōstantia.
		ibidē
		De amore sui.
		Ibidē
		De odio dei.
		Ibidē
		De amore vite p̄ntis.
		Ibidē
		De horrore futi seclī.
		Ibidē
		De supbia titul⁹ octau⁹, et hz duo capitula.
		Ibidē
		De supbia ipa.ca.j.
		Ibidē
		De filiab⁹ supbie, et pmo de derisione.ca.ij.
		Ibidē
		De ambitōe
		Ibidē
		De p̄sumptōe
		Ibidē
		De temeraria iudicatōe.
		fol.
		De curiositate.ibid.
		(lxii)

Tabula

De ingratisudine	Ibidē	ne quā faciūt medici in ero
De scandalo.	Ibidē	gādū ē put habes. Ibidē
De adulazione	Ibidē	De mercatorib⁹ cāpsorib⁹ ⁊
De blasphemia in spiritūsan ctū.	Ibidē	p̄senetis. Lap. vii. ⁊ habet
De cismate.	fol. lxiij.	§. xvij. Ibidē
De infidelitate paganorū et hereticorū.	Ibidē	De artificib⁹ ⁊ mechanicis.
Finit tabula scđe p̄tis in terrogatorij.	ca. viii. ⁊ hz. §. xvij. fol. lxxij.	ca. viii. ⁊ hz. Ibidē
Incipit tabu/ la tertie p̄tis interrogatorij q̄	Ibidē	De lanificib⁹ fol. lxxij.
est de statib⁹ q̄ p̄tinet capi- tula. xvij	fol. lxiij	De setariolo. Ibidē
Ad p̄tingatos, ca. j. ⁊ habet	Ibidē	De tabnario ⁊ hospite. ibidē
§. xxij.	Ibidē	De macellario Ibidē
De actu m̄fimonij, et p̄tis cōmissis i eo.	fol. lxxv.	De p̄tore Ibidē
Interrogatiōes siende circa p̄tingatos.	fol. lxxij.	De sutorē pannorū Ibidē
De p̄ncipib⁹ rectorib⁹ ⁊ bas- tronib⁹. Lap. ii. ⁊ habz. §. lv.	Ibidē	De aurificib⁹ Ibidem
De bñficiat⁹ ⁊ canonic⁹. ca. xj. ⁊ hz. §. xij.	Ibidē	De cerdonib⁹ Ibidē
De aduocatis, procuratorib⁹ ⁊ notarijs. Lap. m. iij. ⁊ habet	Ibidē	De fabris Ibidē
§. xxij.	fol. lxx	De locatorib⁹ eq̄z Ibidē
De doctorib⁹ ⁊ scholaribus	ca. v. ⁊ hz. §. xv.	De histriōnib⁹ Ibidē
fol. lxxij.	fo. lxxij.	De citharizantib⁹ Ibidē
De medicis ⁊ aromatarij. c. vj. ⁊ hz. §. x.	fol. lxxij.	De fuitorib⁹ ⁊ laboratorib⁹
De emulatiōe p̄o ⁊ detractio-	Ibidē	Ibidem.
		De rusticis ⁊ agricolis. La. xj. ⁊ hz. §. xij.
		Ibidem
		De puer⁹ ⁊ puell⁹. c. x. fo. lxxv
		De cleric⁹ in cōi. ca. xj. ⁊ hz
		§. xvij.
		Ibidē
		De bñficiat⁹ ⁊ canonic⁹. ca. x. ⁊ hz. §. xlj.
		fol. lxxij.
		De religiosis mascul⁹ ⁊ semi nis. Lap. xij. ⁊ habz. §. xxxv
		Folio. lxx.
		De voto paupratis Ibidē
		De voto castitat⁹. fo. lxxij.
		De voto obediēte Ibidē
		De p̄fficio diuino Ibidē

s 4

Zabula

De exercitio, fol. lxxij.
De oratione et confessione, Ibidem
De amore pentium fol. lxxxij.
De platis in coena, ca. xiiij. et b3
§. xv. fol. lxxij.
De epis et prelatis superioribus
La. xv. et b3. §. xxij. fo. lxxxv
De iudicando in foro contencioso.
fol. lxxvij.
De absolutione et pnie iniunctione, ca. xvij. fo. lxxix.
De pnie iniungenda peritenti
Folio. xc.
De infirmis et quod agendum sit
erga eos, ca. xvij. fo. xcij.
Forma absolutionis in articulo mortis. fo. xcij.
Forma absolutonis ab excō*icitōis* maiori,
Ibidem.
Forma absolutionis a peccatis
minorē excō*icitōis*, Ibidem
Forma sacramenti baptismatis.
fol. xcij.
Forma confirmationis seu
chrismatis. Ibidem.
Forma absoluendi a peccatis.
Ibidem.
Forma extremeunctionis.
Ibidem.
Forma secratōis corporis Christi.
Ibidem.
Forma cōsecrationis sanguinis Christi.
Ibidem.
Forma ordinū minorum, forma ostiarū,
Ibidem.

Forma lectoratus, Ibidem
Forma exorcistarū, Ibidem
Forma accholytarū, Ibidem
Forma subdiaconatū, fo. xcij.
Forma diaconatū, Ibidem
Forma presbyteratus, Ibidem
Forma sacramenti matrimonij.
Ibidem.
Finit tabula sup tertia pte interrogatorij.

Incipit tabula
la sup tractatu de restituitionibꝫ q̄ i h libro seu opere tertio loco ponit, de q̄ ptz i secunda pte sume de vicis caspitalibꝫ eiusdem fratris Antonini. ti. ij. p totū
Capl'm p̄mū de restituitionibꝫ in genere, in quo ponunt vinti manus rapientiū, quarum q̄libet habet q̄nq̄ digitorū seu modos, et sic se centū modi in quibꝫ fit restitutio vel erogatio. fo. xcij.
Prima manus feneratoria,
Ibidem.
Scđa manus raptoria, fo. xcij.
Tertia manus furatoria, ibidem
Quarta manus bellatoria, ibidem
Quinta manus damnificatoria,
fol. xcij.
Sexta manus p̄cipitoria
Ibidem.
Sexta manus sacrilega, xcij.

FO.

dominiū: si in vna hñt pnci-
pale dñiū i qñ sit nisi vna pa-
rochia tñm; siue vn^o curatus
tñ illi videt subesse. Sz qñ
nullū hz dñium in illa villa q
sube nō pñt ples parochi-
as: maxie si vna n ē pncipali-
or alēa: tūc nlli curato subest:
sz imediate epo. Si vo i vna
villa sit pncipale dñiuz: in q
nō ē nisi vna parochia tñm: vñ
sunt mltē t vna pncipalis cu-
rat^o illi^o ē sibi ppr^o sacerdos
citra epm. Balium si nullibi
haberet mansioñ: nisi fm q
assistere reqrunt: mō huc: mō
illuc discurrut: vbiqz cōfiteri
pñt: vel epis ciuitatū: vel cu-
ratis illi qz parochijs hospi-
tiū eligut. Si vo pncipaliter
alicubi degut ibi curatū hñt
illū i cui^o parochia hospitiuz
suū sitū ē: t sic de pposic: licz
habeant domos pentū extra
balium t seneschaldiā vñ ppo
sturā: qr p h officiū qslī zhē
do sortiū forz. Leteri vo bur-
geses t alij laici nō i ptate cō-
stituti: illis curat^s subsunt in
qz parochijs degut pncipali-
ter. Al si i duabz eqlit: i qz tūc
manet qñ pñfiteri volut illius
parochie sūt: hec Pe. de pal.
Regularit g cōfessio feda est
pprio sacerdoti. An dīc In-
no: in c, ois, extra de pe, et re,

III.

Si qz alieno sacerdoti iusta-
de cā pñfiteri pctā sua voluerit
licetiā pñs postulet t obtine-
at a pprio sacerdote: cū aliter
ipe nō possit soluere vñ ligas-
re. Hec ibi, Capitulū qrtū
in q notant octo casus i qui-
bus qz pñ alteri pñfiteri qz p-
prio sacerdoti sine ei^o licetiā.

Nota 3m

e Pe. de palude Lasus
octo in qbz qz pñt als-
teri confiteri qz pprio sacerdo-
ti sine ei^o licetiā: quos ponit
Hosti, in summa, Prim^o ppe
iudiscretiōez sacerdot^s pprij.
t sub h casu cōphēdi^o qñ ipē
sacerdos ppruis est sollicita-
tor ad malū: vel reuelator cō-
fessionis: vel est talis q ex cō-
fessiōe imminet piculū pñfite-
ti vel confessori. In h igit^c ca-
su dicit Hosti. q eoipo habz
licetiā a iure aliū adeundi: de-
pe, di, vj, c, placuit. Sz alij di-
cūt q tūc d^o petere licetiā ab
eo vñ a supiori: qr ca, ois dic
q ex iusta cā voluerit alteri
pñfiteri petat licetiā a pprio sa-
cerdote. Et qzuis qdam hoc
itelligat: nisi ex culpa sua h p-
cedat: vñdef tñ melius q etiā
si h sit ex culpa sua: qr culpa
sua nō debz alteri nocere: pu-

a 5

Prima pars libri primi.

ta superiori. Si cō proprio sacerdo te mortuo vel excoicato: nō eo ipso licet ire ad aliū. sed optet res currere ad episcopum: si superior adiri nō potest: vel etiā si est eque defec tuosus, tunc quod ad papam non est fa ciliter recursus: eo ipso ad aliū ire potest. Quoniam ergo proprius sacerdos omnino indiscretus et ineptus est, et quod tunc non potest adiri sine lucta petitavimus sal te cu[m] lucta petitam et non obteta: potest ire ad aliū: dico autem petitam: quod et si sit indignus audiens: non est tunc ipotes cōmittere. Et in his, scilicet quod debet petere licentia ab ipso, vel ire ad superiorē concordat Thos, Pe, Alb, Inno, et Uul, quod si negat ab eis licentia, tunc dicuntur predicti: quod idem iudicium est de eo quod et de illo: quod non habet copiam confessoris. Unum magis debet eligere laico profiteri, nec in his transgressum percepta ecclesie, quod percepit iuris non se extendunt ultra charitatem: nec etiā fit iniuria sacerdoti: quod privelegium meretur amittere quod concessa sibi abutitur potestate. Sed Pe, de padua, dicit quod tunc potest libere ire ad alium, ut p[ro]p[ter]e, sed. Et si non posset alium habere, et necessitas imineat: dicuntur predicti doctores quod confiteantur peccata sua in genere sine eodem quo possent malum punire.

Secundus casus.

Secundus casus est quod paro-

chianus trastulit domiciliū suum: quod tunc desinit esse parochiam propriam sacerdotis: et fit parochianus illius ad cuius parochiam se trastulit. Sed si in duabus parochiis habet dominum et in una maneret tempore estivali, in alia vero tempore hivemali utrobique sortitur foris, non simul: sed successione famam habitat, in modo hic modo illic, et hic tunc recipiat sacramenta ubi tunc habitat alii sibi.

Tertius casus

Tertius casus est cum est vagabundus, nechans nec petens domiciliū tunc iste potest profiteri cui libet curato vel episcopo in cuius parochia est, immo etiā non curato ut videtur, quod nulli subditus, sed subdit se cui vult. Nam oī sacerdos potest habere ordinis et iurisdictionis ex sua ordinatio[n]e. Sed subditos habet solum eos quod se ei submittunt, nisi quod fama iura quod se semel alicui submittit factus est ei parochianus nec potest se aliis submittere quasque de propria se subtrahat simplicitate, nisi de voluntate illius, unde debet extra de peccato et reparatione, permittimus eligere, quod de iure divino licet bat eis eligere, sed electione eis subtracta permittimus relaxates retentionem quod possint eligere. Unum in dicto, ceterum placuit de peccato, vii, dicitur. Sine consensu eius

Fo.

cui p̄io se cōmisit, et postea
cui penitēs cōfessus est.

Quartus casus.

Quartus casus est, si q̄rit
domiciliū quo se p̄ferat q̄mi
nuḡe alibi habeat. Et de p̄es
grinis q̄deꝝ dicēdū est, q̄ si s̄i
ne licētia cura orum et ep̄orū
pfeci sunt, nil prīilegiū h̄nt
in h̄. Si aut̄ de licētia ep̄orū
et curatorū pfeci sunt, eo ipso
h̄nt licētiā interptatiā p̄fitē
di: cuī sine confessione digne
p̄grinari neq̄ant. Si etiā su
p̄ueniat pasca cōicare p̄nt, p̄t
ead̄ licētiā implicitā: et de ca
su ep̄iscopali absolui: q̄r ep̄us
nō retinēdo sibi quāt̄eꝝ licēti
andi p̄grinos: ex hoc ipso v̄i
det eis dare licētiā p̄fitēdi de
casib⁹ ep̄alibus, sicut curatus
d⁹ parochialib⁹. De mercatoꝝ
rib⁹ aut̄ si nūsc̄q̄ h̄rent domi
ciliū: nū sc̄p̄ seq̄. do nundi
nas idēs iudiciū e. q̄d de va
gabundis: et idē si in loco suo
tenet hospitiū: sed nō declinat
illuc in pasca cōmunit. Non
enī tūc vident̄ sibi habere do
miciū quo ad sacramēta.
Et idem de familia principis
vel balui q̄ nūq̄ in eodē cas
tu q̄manēt: ex q̄ licet ip̄i tenet
aut hospitiū alibi: nec tñ illuc
declinant nisi ad horā: illi va
gabundi censem̄. Idē de fa

V.

milia ep̄i laica, q̄r nō s̄i habet
ins in ea sicut cardiales. Sz
si essent de dyocesi ipsa de ei⁹
licētia confiteant. Si aut̄ de
alia exq̄ ei⁹ hospitiū dimisē
rūt: q̄r p̄ dyocesim vagant̄ res
pectu illius dyocesis vagas
bundi reputant: vt de licētia
ep̄i ill⁹ vel cuiuslibet curati,
ad cui⁹ parochiā veniūt cōfiz
teri p̄nt. Concordat in h̄. s. q̄
negotiū: negociatores et ali⁹
viatores: si nō h̄nt licētiā a su
is curatis vel ep̄is: vel sine lis
cētia eorum iter arripiūt non
possunt absolui ab ali⁹. In
nocen. Hol. et Vul.

Quintus casus.

Quint⁹ casus ē rōne delicti
v̄j. q. iij. c. placuit, qđ qđā dis
cut e. et verū tūc solū q̄n. p̄ter
h̄ excoicar⁹: q̄r si eēt excoica
tus a plato loci illi⁹ p̄t illud
p̄c. m. sicut p̄suevit fieri iſ surz
tis et h̄m̄ iqr. i grāt autores
mittēd̄ ē tal' ad exc. icatorez
absoluendus ab co: sed si pec
catū ē occultū: et p̄ter h̄ n̄ sit
excoicar⁹ p̄t de h̄ p̄fiteri p̄
p̄rio sacerdoti, vt dī in summa
pisana. Frā. zaba, refert Lan
dul. tenere q̄ curati et ciā fra
tres admisiū ad audiēdū con
fessiones s̄m formā clemētie
dudū: p̄t andire et absoluere
pctā cōmissa: nō solū in dyos

Prima pars libri primi.

cessi: sed etiam extra territorium
dyocesis: dum tamen perfidientes pertinet
illis perfiteri, id est sint illi dyo-
cesis vel parochie quod ad curatos

Sextus casus.

Sextus rite studij: ut schola-
res etiam si non sunt moratur nisi
per annum in studio: vel quod non habent
placitum in spacio vel ab epo vel capi-
tulo de cui licetia ibi sunt: vel
quod sic disponunt: vel de paro-
chia in parochiam mutantur. De
illorum scholaribus quod veniunt de
omni parte regni ad plametum pisi:
cum rex reputatur se filium non recognoscere
superiorum in toto orbe: vis-
derit quod ibi possint confiteri epo-
z curato in queru parochiis do-
mos traducunt: sicut olim in tpe ipsa-
torum Rome erat ibi consistoria
et quoniam illuc veniebat habebat
indice suum, scilicet ptores pegrinum.
Sed prius est vera, scilicet non piste ab-
solui rite plameti: si non habent licen-
tiā a suis platis: quod rex pisi non
habet praeferentem in spiritualibus: nec in ce-
ters potest regni. Episcopus autem potest
in spiritualibus soli sue dyocesis: so-
lum enim romana ubi est pria consistoria
in spiritualibus omnibus est pria consistoria: si
cuit ecclesia cathedralis omnibus de
dyocesi: unde in curia romana si-
cuit curato suo summo procuratio-
ne: de omni loco mundi potest perfiteri
et penitentiariis simplicibus si-
cuit vicariis sui curati,

Septimus casus.

Septimus casus est ratione ne-
cessitatibus: quoniam est in mortis artis
culo: tunc omnes sacerdos ab ecclia non perci-
sus auctoritate iuris
fit proprii sacerdos, extra officia
orationis, pastoralis, ex hoc quod habet de consi-
stente, dilectione, caritate, scientia, videtur quod etiam
laicos in hunc necessitate pos-
sit etiam excusatibus reconciliare
ecclie: si non est ipse percitus: non tamen
potest absoluere a peccatis audien-
do confessiones. Octauus
casus quez ponit Hostiem, est
si sacerdos non prius ponat
spem in ratihabitioe proprii sacer-
dotis. Sed ut dicit in summa pisa-
na et bene. Iste casus contacter non
tenet: cui ratione assignat Pape,
de patre. Allia enim ratihabitio
affirmat sacramentum quod nullum fuit:
quod etsi non in sacramentis ratihabitio
saltete pape valere potest:
quod ille solennitate mutare potest:
sicut ecclia per non episcopum dedicata
sola ratihabitioe pape dedi-
cata vel reconciliata reputatur,
extra de consistorio, ecclie, caritate, tamen in sacris
valere non potest: quod illa papa mu-
tare non potest: quod regula iuris est: quod
ratihabitio retro trahitur et in
dato compatur: quoniam solo mandato
et a principio res agi potest: in talibus
autem locum non habet: quoniam
scilicet essentia sancti deficit: quod tunc
totum iterandum est. De essentia.

Fo.

aūt absolutōis est p̄tās iuris
dicionis, quā p̄tātem ergo ta
lem nō habet ex hoc q̄ ponit
spem in ratihabitione.

Quis possit cōmittere et
q̄s nō audientiā confessionū.
Capitulū. V.

Ota scdm

n Pe, de pal, i. siij. dis.
xvij. q̄ oīs sacerdos
pprius q̄ iure ordinario p̄t
audire p̄fessionē: p̄t hoc ipm
alteri p̄mittere, q̄r habz cām
meri īmpij, r q̄r q̄cūqz p̄ electi
onē habet curā aīaz, est ordi
narius, iō oīs tal p̄t licentia
re quēlibet subditū cure sue
alteri p̄fiteri. Itē ordinari
est q̄cūqz ex officio sibi anne
xo hoc habet: licet nō sit p̄ ele
ctionē. Item gerens vicē
curati p̄ legē vel p̄suetudinē
sic factus p̄or p̄ abbatē q̄ vī
uēte abbate erat delegat nō
potens subdelegare eo mor
tuō vel amoto eius vices in
oīb̄ obtinēs est q̄si ordinari
delegatus q̄stū ad h, vñ lñia
re p̄t sibi subditos d̄ p̄fessiōe

De archip̄sbytero,

Archip̄sbyter ciuitatis d̄
q̄ iura loquūt̄ videt q̄ sit or
diari sic si eēt p̄bēda sacerdo
tal cui ex officio eēt annexuz
officiū audiēdi p̄fessiōes ilz

VI.

lorz d̄ diocesi extra ciuitatē r
ml̄to maḡ si de ciuitate. Sz
si penitētiarius nō hzb̄ offi
ciū ex sua p̄benda, sz ex cōmis
sione viue vocis ep̄i, q̄ reno
cat qñ vult, qz iudicium soluīt
vetāte eo q̄ iudicare iussit, ta
lis est delegat r nō ordiari.

De archidiacono,

Archidiacon⁹ licet sit ius
dex ordiari⁹ de p̄suetudine nō
tm̄ in folio p̄scie: nisi sit sacer
dos, r tūc audit ex cōmissiōe
vñ nō p̄t subdelegare.

De legato

Legat⁹ est ordiari⁹ i vtroqz
foro, vñ sic in exteriorib⁹ dat
iudices delegatos ita r hz sus
os penitentiarios.

Sūmus penitētiarius,

Sūm⁹ penitētiari⁹ ē ordi
nari⁹ in spūalib⁹ tm̄, vñ hz pe
nitētiarios suos, r p̄cedit eti
am lniam eligēdi p̄fessorem.
Sz simplices penitētiari⁹ pa
pe q̄nus sint delegati pape q̄
solus eos ponit n̄ sūm⁹ peni
tentiar⁹, p̄nt qdē oēs audire
de toto mōdo, sz n̄ p̄nt sumere
adiutores, nec etiā dare lniaz
eligiendi p̄fessorem.

Decanus

Decan⁹ rural q̄ etiā archis
p̄b̄ vocat, si iste decanat⁹ est
ānex alicui cure spēali repu
tat ordiari⁹ in parochijs sui

Prima pars libri primi

decanat⁹ p⁹ ep̄m. Sup̄cura-
tus videt et ordiari⁹ curatoꝝ
et sic curati de lnia ei⁹ (n̄ solū
ep̄i) p̄nit p̄fiteri. Si at ep̄s seu
archidiacon⁹ p̄fert illū decan-
natū mō huic mō illi curato
videt delegatio, et h̄ respectu
cōiuꝝ casuū. Nam respectu ca-
suū ep̄aliū tā de curato q̄s de
decano q̄b⁹ de sp̄eali grā cō-
mittit absoluere, de ill⁹ videt
distīguēdū an sint relēti d̄ in
revl̄ p̄suetudie, et tūc i ill⁹ nul-
lū ius h̄ d̄ se iferior ep̄o. Un̄
cuicūq̄ illos cōmittit aucte
delegata illos absoluit. Itē
nota q̄ q̄n̄ ptas iurisdicōis
ē vna ap̄d p̄les et n̄ ap̄d quēli-
bet i solidū, tūc n̄ p̄t q̄lib⁹ p̄ se
ea p̄mittere sine p̄sensu alioꝝ
s̄z qd̄ oēs tāgit ab oib⁹ d̄z ap-
probari. Un̄ si caplm sedeva
cāte gerat vices ep̄i i sp̄alib⁹
null⁹ d̄ caplo et decan⁹ p̄t pos-
nere officialē sine p̄sensu alio-
rū, s̄z caplm d̄ p̄sensu maior⁹
pt̄s. Pt̄as at absoluēdi a pcis
vna et eadē p̄t ee ap̄d p̄les et
n̄ penes vnu, s̄c penes capl⁹
sede vacāte q̄n̄ h̄ p̄tātē ei⁹ in
sp̄alib⁹, dico q̄tū ad cōmissi-
onē n̄ q̄tū ad executōem, q̄z
p̄fessio soli ē fiēda. Un̄ totū
caplm nō vnu canonic⁹ ponet
pnariū. Sz q̄n̄ iurisdicō p̄-
fecte et insolidū remanet ap̄d

quēlibet eoꝝ, ita q̄ vnu sine
alio p̄t p̄ seipm de cātōgscē-
re, tūc q̄lib⁹ eoꝝ cui vult p̄t
p̄mittere, et mior sine maiore
ml̄to mag⁹ ecōuerso. Et q̄z
pt̄as absoluēdi q̄ est ap̄d cu-
ratū papāt ep̄m n̄ ē vna, s̄z q̄
libet p̄t audire sine p̄sensu
alteri⁹, ita etiā q̄libet eoꝝ si-
ne p̄sensu alteri⁹ p̄t p̄mittere
alteri⁹. Un̄ vicari⁹ curati sine
lnia ep̄i p̄t audire p̄fessioneꝝ
illoꝝ, s̄z q̄ se subditi curatoꝝ et
n̄ alioꝝ, et ml̄to mag⁹ ecōuer-
so, s̄z lnia ep̄i audire eoꝝ cō-
fessiōes q̄ se subditi curatoꝝ
sine lnia v̄l p̄sensu eoꝝ. De h̄
extat bullata declaratio cles-
mētis et alexādri, p̄t cui⁹ bul-
lationē null⁹ p̄iss⁹ dixit h̄riū.
Qui at ex p̄missiōe solū aus-
dit p̄fessiones nō p̄t alteri cō-
mittere audiētiā p̄fessionū.

Quōz q̄n̄ curat⁹ v̄l p̄bz pa-
rochial possit dare v̄l ñ nega-
re lniam alteri p̄fitedi sb̄dito
si petat illā. Caplm, VI.

Ita scđm

n̄ p̄e, de pal, in, iiii, dis,
xvii, q̄ si parochian⁹
petat lniam alti p̄fitedi idet-
miate n̄ det curat⁹, nisi sit h̄is
sile q̄ penitēs nō eligeret nisi
eq̄ bonū v̄l meliore. Si vo-
noiat sibi aliū de q̄ v̄sile ē q̄

Fo.

sit eō bon² v^l melior ad pfectiōnē audiēdā n̄ neget, q̄r for
te h^z p̄ctm q̄d erubescit pfectiōni sibi, t̄ p̄ morereret sine pfectiōni
sibi q̄d sibi pfecteret. Si v̄o ap
paret q̄ n̄ est eō bon², aut p
famā: aut p̄ v̄isū sue psonē, v^l
p̄ cōversationē psonar̄ sibi cō
fitētiū q̄ min² religiose p̄uer
san^t, t̄ tūc simpl̄ d^r negare.
Innotescēdo q̄ ille n̄ p̄t eū abs
soluere, q̄d t̄n intellige cū ille
ad quē vult accedere prochi
anⁿ h^z auctē n̄iss ex pmissi
one ip̄i² curati declarādo etiā
q̄ ip̄e ē pat² eū audire, si t̄n ē
tal^r q̄ ad h^z sit sufficiēs, l̄ etiā
q̄ ē pat² sibi dare vñū aliuz
loco sui, i q̄ casu bñ videat vt
det sibi ad h^z sufficiētē. Flā si
isufficiētē darz sibi īputaret
detrimentū q̄d inde seqret ouī
sue, q̄r fm̄ iura, q̄ p̄az diligē
ti socio suā rē custodiēdā cō
misit, facilitati sue īputari d^r
si p̄t. Si at ille petit² a po
chiano l̄ diffamat² h^z p̄tātē
supior^r: puta q̄r ē vicari² ep̄i,
vel pfecto deputat² i ordine
mīor v^l p̄dicator^r t̄ hmōi, n̄
p̄t h^z p̄hibend² est simpl̄, q̄r
iudex mal² ordinari² v^l dele
gat² n̄ pdit iurisdictionē suā
sed d^r dicere pertenti n̄ expē
dit tibi vt tu vadas ad illū v^l
ad alii, nec ibis de volūtate

VII.

mea, nec assensu n̄ lñia. S^r
ip̄e h^z p̄tātem ab alio maiore
vñ n̄ possūm tibi p̄hibere, s^r
pat² sibi te audire, v^l p̄vicariū
vel extraneū idoneū, t̄ fm̄ h^z
soluit iinstātia illi² regule. s, q̄
n̄ p̄t eē pastoris excusatio
si lup² ones comedit t̄ pastor
nescit, q̄r h^z rex est q̄n pastor
scire d^r t̄ p̄t. Et l̄ aliqs sp̄ de
beat reputare aliū meliorem
se simp̄r, n̄ t̄n q̄tū ad oīa: pu
ta q̄tū ad officiū h^z vel illud.
Itē suspicioes h̄z possum²
n̄ ad iudicandū primū, sed
ad cauendū nobis. Flā si vi
deo pauperē n̄ iudicabo fu
rem t̄n ne forte sit fur custodi
am rem meā ab eo, t̄ sic in p̄
posito, t̄n si p̄trariū n̄ appa
reat, plus debet homo p̄luz
mere de his q̄s papa v^l ep̄s
p̄ totā diocesim p̄fecit q̄d se
q̄ deputat ad vñā paruā p̄a
rochiam.

De religiosis q̄ n̄ possūn
audire pfectioes sine licen
tia p̄lati sui,

Lapitulū septimū,

Q̄ re

In ligiosus n̄ d^r audiz
re pfectioes etiā illo
rum q̄ hñt lñiam sibi eligēdi
pfectorem quēcūq̄ etiā si ha
berēt a papa sine lñia t̄ auto

Prima pars libri primi

ritate sui superioris. q; sine suo
superiori vellez nolle nō bz. p;
hoc p simile, extra de elec. c.
si religiosus. lib. vij. ad hmōi
officiū. vbi dī q; electōi de se
facte nō debet nec pōt assens
tire sine licētia superioris sui.
S; vbi papa nominatim eli
git religiosum ad aliqd offici
um psumit noscere psone ins
dustriā, vñ nō reqrit alterius
licētia: siue p inq̄sitiōne siue
p pdicatōe: siue p audience
pfessionū: siue p platiōe: siue
alio q̄cūq; officio. S; ex h
q; papa daret alicui licentiaz
q; possz sibi eligere quēcūq;
etiā religiosū p audiēdo pfes
siōes v̄l pdicatōe, ex ista tali
ln̄ia nō d; religiosus audire
pfessiōes vel pdicare sine li
cētia sui superioris vel plati v̄l
abbat̄, ar, ad h extra diude.
c. qd̄q; sit laudabile. Si tñ i
dicto casu quidirz religiosus
sine ln̄ia sui superioris v̄l plati
ten eret absolutio; ita q; n eēt
reiterāda talis confessio, qz
nis malefaceret tal sic audiē
do. Pe. de palud. vbi supra,
qōne, iii.

De p̄tate audiēdi pfessiōes
attributa fr̄ibz pdicatōz, et
m̄oribz a iure p textū clemē
tine, dudū, h, ij, de sepul, quō
fieri possit, et quō exponit,

Lapl'm. VIII,

Ota textū

n. clementine dudū, h.
ij, de sepul, vbi dicit.

Statuim⁹ ⁊ ordinam⁹ ⁊ in
singulis ciuitatibz ⁊ dioce
bus i q̄b loca frat̄z ordīs p
dicatōz ⁊ minor⁹ p̄sistere di
noscunt, ⁊ in ciuitatibz: dioce
sibz ⁊ locis ip̄is vicinis, in q̄
bus loca hmōi nō habentur
mḡri p̄ores p̄uiciales ordīs
pdicatōz: aut eoz vicarij et
generales p̄uiciales: m̄istri
⁊ custodes m̄ior⁹ ad p̄ntiā p
latoz eoz dē locoz se p̄ferat
p se v̄l p fr̄es q̄s ad h idone
os fore putauerint hūilr peti
turi. Ut fr̄es q̄ ad h electi fu
erint in eoz ciuitatibz ⁊ dioce
sibz pfessiōes suoz subdis
torz pfiteri sibi volētiū audire
libe valeāt, ⁊ hmōi pfitētibz
put fz deū expedire coguerit
pnias ip̄onere salutares, atz
eisdē absoluīōis bñficiū ipē
dere de ln̄ia ⁊ gr̄az bñplacito
ez. Deinde p̄fati mḡri p̄u
iciales ⁊ m̄istri ordinū pdica
torz eligere studeant psonas
idoneas ⁊ sufficiētes vita p
batas: discretas: honestas at
q̄s pitas ad tā salubre m̄isteri
um exequēdū, q̄s sic ab i p̄is
electas rep̄tent vel faciet re

Fo.

p̄ntari platis: ut d̄ ip̄oꝝ ln̄ia
grā et bñplacito i eoꝝ ciuitati
bus et diocesibꝫ hm̄oi p̄sone
sic electe p̄fessiones audiāt si
bi p̄fiteri volētū: et imponāt
pnias salutares et bñficiū ab
solutiōis impēdāt: put supiꝝ
ē exp̄ssum et extra ciuitates
et dioceſes in q̄bꝫ fuerit depu
tate: p q̄s eas et nō puincias
volumꝝ d̄putari p̄fessiones nul
latenꝝ auditore. Fluꝝ at plo
nax assumēdaꝝ ad hm̄oi offi
ciū exerceſdū eē d̄z: put vniuer
sitas cleri ac p̄pli mltitudo v̄l
paucitas exigit eorūdē. Et si
idē plati petitā ln̄ia cōfessio
nū audiēdaꝝ p̄cesserint illā p
satā recipiāt cū grarūactiōe:
q̄ si forte dicti plati quēcūq̄
ex hm̄oi fr̄ibꝫ p̄ntat̄ eisdē: ad
hm̄oi officiū nollent h̄re vel
nō ducerēt admittēdū esse: q̄
amoto vel sbtracto loco ipsiꝝ
fr̄ibꝫ eisdē p̄ntandꝝ possit alius
sbrogari. Si vo idē plati p̄
fat̄ fr̄ibꝫ ad p̄fessiones vt pres
mittit̄ audiēdas elect̄ hm̄oi
exhibere licetiā recusauerint;
nos extūc ip̄oꝝ vt p̄fessiones si
bi p̄fiteri libere volētū; lici
teq̄ andire valeāt: et bñficiuz
absolutiōis impendere ḡroſe
p̄cedimꝝ d̄ aplice plenitudie
pt̄at̄. Per hm̄oi aut̄ p̄cessio
nē neq̄q̄ intēdimꝝ p̄sonis seu

VIII.

fr̄ibꝫ ip̄is ad id t̄l̄r deputatis
prātē i h̄ ip̄edere ap̄liorē q̄s in
eo curat̄ seu parochialibꝫ sa
cerdotibꝫ ē a iure cōcessa: n̄li
forsan eis eccl̄iaꝝ plati vberi
orē i hac pte ḡfaz spēalē d̄nce
rēt faciēdā. Petituri. Pau. pt
peti hec ln̄ia a plati extra suū
territoriū: q̄r ē volūtarie iuris
diciōis Lustodes, gl., p̄ores
ḡ p̄ueniales q̄ ad p̄dicatores
et guardiani q̄ ad m̄ores h̄n
p̄nt. H̄nūl̄r. Pau. si petat ista
ln̄ia aspe nō videt̄ satissactū
stitutioni: et iō itez eēt repe
tēda p̄t omissionem forme.
Ministri, gl. Flota q̄ d̄ vica
rīs p̄orū p̄uincialū et d̄ custo
dibꝫ n̄ repetit de q̄bꝫ p̄misit: l̄z
ḡ illi petitiōez possint facere
de q̄ p̄misit: n̄ tu electiōe; d̄ q̄
h̄ loq̄t. P̄ntari, gl., ḡ p̄sonalis
p̄ntatio fieri d̄z: naꝝ d̄z p̄ns q̄
p̄bet sensibꝫ corporis. Facit de
pe, dis, j. i p̄ncipio. Ide dicit
Pau, sup v̄, rep̄ntēt. Exigit,
gl. Si vo ep̄s p̄tēdat cū fr̄ibꝫ
dicēs minorē n̄uez sufficere:
recipiāt ep̄s n̄uez q̄ sibi vide
tur: d̄ reliq̄s recurraſt ad arbi
triū boni vi i. i. iudic̄, ff, d̄ v̄,
obli, l, p̄tinuſ, Lōcesserūt,
glo, quā licetiā sine cā reuoca
re n̄ p̄nt. c, decet, d̄ re, iu, li, v̄j.
Subrogari, gl. Si n̄ recipit
iusta de cā: q̄r sc̄z n̄ est talis q̄:

b

Prima pars libri primi.

lis sup̄ describitur: sibi iputent
q̄ malū elegerit: et sic possunt oēs
recusare cū nō sūt apti: s̄z si sis
ne cā facit: h̄ succedit licētia
pape. Recusauerūt. gl. Si n̄
recusat expresse: sed non dat
nec negat: videt q̄ locū habe
ret hoc p̄uilegiū p̄ trinā mos
nitionem vel req̄sitionē. p. c.
i. extra de sup. ne. p. Vulen
tū. glo. Forte nō intellerit d̄
religiosis q̄ fīm statuta mōrū
ordinū plat̄ suis pfiteri dñt.
Libere. glo. Denotat q̄ n̄ ē ne
cessē h̄zē licētiā sacerdot̄ pas
rochial: cui? h̄riū di. Jo. mo.
s̄z ei nō stat̄. Imptiri. gl. Ab
soluti ḡ n̄ h̄nt necesse vlt̄
pfiteri p̄prio sacerdoti. Nec
obstat. c. oīs. in p̄ncipio. de
pe. et re. q̄ illud intelligit d̄ eo
q̄ alteri nō ē pfessus legit̄,
Jo. mo. dicebat h̄riū: s̄z ma
le dixit. Idē pau. s. q̄ absq̄ li
cētia parochialis sacerdotis
pt̄ q̄s alt̄i pfiteri: nec tñ ex h̄
seq̄t q̄ sint curati isti: rō ē fīm
glo. q̄ nec ip̄i frēs sūt astricti
ad executionē vel exercitium
istoz actuū: nec fideles sūt a
stricti ut in his ad eos recurs
rat. Itē nota vt dī in summa pi
sana et bñ: q̄ pt̄ eīs acceptare
frēs ad audiētiā pfessionū: et
h̄ sine solēnitate p̄dicta p̄nita
tiōis si vult; cōmittēdo eis in

r̄isdicionē suā: q̄ etiā sine isto
p̄uilegio possunt eis dare licē
tiam audiendi.

De effectib⁹ q̄ sequuntur ex
cōmissiōe audiētiā pfessionis
alteri facte. La. xx.

Cōmissiōe

e aut̄ alteri facta de au
dientia pfessionū sine
p̄dicto mō sine p̄ alii modū se
quūt isti effect⁹: vt dīc pe. de
pa. in. iiii. di. xvij. Prim⁹ q̄dē
q̄ tal̄ cōmissari⁹ p̄t audire et
absoluere alteri⁹ lnīa mīme
req̄sita: nec ille q̄ vult pfiteri
tenet petere lnīaz ap̄pō sacer
dote. ar. efficac. extra de p̄cu.
ca. is q̄. li. vij. Nec obstat q̄
curat d̄z cogscere vlt̄ peco
ris sui: nā vlt̄ exteriorē po
terit cogscere sic et p̄us: et etiā
itueri et corrigere fīna corre
ctiōe et p̄īna admonitione sic
p̄us: et q̄tū ad exteriorē vlt̄
attinet n̄ min⁹ honeste vīnūt
q̄ pfiteri fībi q̄ q̄ pfiteri se
clarib⁹ curat⁹. Quātū h̄o ad
interiorē vlt̄ meli⁹ poterunt
reddere rōez d̄ pfessis fībi et
hmōi: q̄ d̄ pfessis sibi v̄l suo
vicario: q̄ d̄ interiorē vlt̄ pa
rochianoꝝ q̄ se respuerit et sine
lnīa suivicariū papev̄l eīi ele
gerit n̄ h̄nt reddē rōez: q̄ p̄ eū
n̄ stetit q̄ min⁹ eos audiret et i

Fo.

strueret: sed p supiorē q̄ eis co-
adiutores dicit: et p parochia
lē q̄ eū elegit, h̄c pe, d̄ pa. Dic
tū tho. i. iij. dis. xvij. q. iij. ar.
iij. q. vij. q̄ si alicui cedat ptās
a supiori indice confessioēs au-
diēdi parochiāoz, alic̄ cura-
ti: ex h̄ nō fit illi p iudiciuz: q̄
ptās iurisdicōis n̄ ē cōmissa
alicui i fauore sui: sed ad utili-
tate primi p ploz et di hono-
rē. Idē etiā tenz Jo. an. i. c. si
eps. d̄ pe, et re. li. vij. i. priā glo.
Idē etiā t̄z Jo. an. i. cle. dudū
de sepn. vt. s̄. patuit. s̄. q̄ non
teneat petere lnīaz a suo cura-
to q̄ vult ip̄is fr̄bi confiteri.
Idē tenz exp̄sse Pau. vñ gl.
Berñ. q̄ h̄ dicebat dānata fu-
it tāq̄ falsa p clemētē. iij. in q̄
dā p uilegio: qd̄ incipit. qd̄a z
temere. Sec̄s effect̄ b̄ cō-
missiōis f̄m dictū De. ē q̄ cō-
missari p̄t audire h̄ phibitio-
nes alteri p̄ plati: in q̄ ē d̄rntia
iter supiorē et inferiorē: nā ife-
riorē h̄ inhibitiōez supioris n̄
pt̄ alicui cōmittere: sic nec p
seip̄z audire eū: ita q̄ possit eū
suspēdere ab audiētia confessio-
nū p̄ aliū: sic p̄t p̄ semetiōm: e
cōuerso at h̄ inhibitiōez inferi-
oris supior p̄t ita p̄mittere si
cūt p̄t audire eo iuit. Si r̄s i
essēt duo curati d̄ pari: et vtq̄
insolidū vñ h̄ inhibitiōez al-

IX.

teri p̄t audire et cōmittere:
q̄ par i parē n̄ h̄ imp̄iū. Qñ
ḡ inferior phibet ne subdit
p̄fiteat cuiuscq̄ sine sui lnīa:
d̄z excipe nisi supiori v̄l eī v̄i-
cario, als temere agit: nisi lo-
q̄ref talib̄ q̄ bñ sciūt q̄ nō ins-
tēdit: v̄l nō p̄t phibere q̄n p̄fi-
teant tales supiori suo: sic in
religionib̄: cū p̄or phibet ne
q̄s p̄fiteat de tali pctō sine lis-
cētia lui. Lertū ē oib̄ q̄ n̄ ins-
tēdit q̄n possit cōfiteri mḡo
ordinis vel p̄uinciali v̄l eorū
vicariis: q̄ si phibet spuere
mus ei i faciē: et mltomagis
subp̄or q̄ nō p̄t dare lnīam al-
teri p̄fitedi cū sit vicari p̄hois
q̄d̄i prior viuit: si inhiberet
ne q̄s sine sui lnīa p̄fiteret et c̄,
deridere. S̄z mortuo vel as-
moto p̄ore vices eī gerit per
p̄stitutiōes: vñ reputat ordīa-
ri. Lurat ḡ phibēs subdito
suo ne aliū cōfiteat d̄z excipe
ep̄m papā legatū summū pes-
nitētariū et archiep̄m dū vis-
sitat: et h̄ntes ab eis potestate
Eps̄ p̄o non d̄z excipe oēs p̄
dictos, nisi seip̄m: et sic q̄libet
excipiat suos supiores a tali
phibitiōe. Tertiū effect̄
b̄ cōmissiōis ē: q̄ tenet cura-
tus ei eucharistiā mīstrare et
etiā alia sacra; exq̄ dīc se p̄fes-
suz illi q̄ potuit eū absoluere:

b 3

Prima pars libri primi.

nec ē absurdū q̄ det eucharistiā illi cui⁹ tñ pscia ignorat: s̄ cū eq̄ bona et tuta pscia imo tutiori pt̄ cū cōicare q̄ pfect⁹ ē sine sui lnia hñti prātē: sic il lū q̄ pfectus ē de lnia sua vel sibi: qr nec etiā vicari⁹ curati reuelat sibi pfectiōne: cū idēz curat⁹ dat illi cōionē: vñ eq̄li ter scire d^z psciētiā pfectivica riosupioris: sic scit pscia tal⁹ pfecti vicario suo. Et d^z curatus psumere q̄ meli⁹ pfectus ē q̄ pfectus ē ei quē papa vel ep̄s eligit in pfectore q̄ totum mōm v̄l diocesim suā: q̄ q̄ cōfessus ē illi quē elegit ip̄e pui dēdo de ip̄o suis subditis: cū ep̄s n̄ debeat h̄ cōmittere: ni si viris potētib⁹ ope et fmone vt de off. or. c. int. cetera, vel etiā q̄ ei q̄ pfectus ē illi quem elegit ip̄e p̄prio arbitrio de lis cētia curati generalē: et h̄ nisi cū eēt excōicatus v̄l notoriūs pctōr: nā t̄c aīq̄ det eucharistiā d^z ei clare p̄stare de absoluōe ab hmōi. Quart⁹ effe ct⁹ ē: q̄ pctā cōfessa hñti talē cōmissiōez: n̄ tenet itez p̄fite ri p̄pō sacerdoti vt declarat Joānes. xxij. i extrauagāti q̄ ic̄ipit. Vlas electiōis. Qui tus effect⁹ ē q̄ p̄ hāc cōmissiōne fit iudex q̄ p̄us non erat. Lū em ad absoluendū req̄raf

ptās ordīs et iurisdicōis: lic̄ ab hñte ordinē et iurisdicōez v̄l iurisdicōez tm̄: possit hec audiētia cōmitti hñti ordinē l̄z n̄ h̄eat iurisdicōz: puta sim plici sacerdoti: ita nō curato sic curato: n̄ tm̄ ecōuerso. Sa cerdos nō curat⁹ p̄t h̄ cōmit tere v̄l curato vel sacerdoti: et rō diversitatē ē: qr nō eq̄litē he due ptātes trāfundūt. H̄is em̄ ordinē ex sola cōmissiōe: n̄ trāffert ordinē: sed solū ordīnatio sacrametalis transfert: siue sit iudex siue nō: s̄ iurisdicō ab hñte eā ordīarie sola cōmissiōe trāffert indifferen ter p̄uato q̄ nullā habebat: et ei q̄ habebat aliquā: s̄ nō istā respectu isti. Sext⁹ effect⁹ ē q̄ q̄ audit pfectiōne nō iure suo pdit ptātē suā: delegante mortuo vel amoto, et idē for te ē ip̄o excōicato vel suspēso nisi in pfectiōne iā inchoata: quā audiuit extūc q̄si ex iure suo: sicut etiā pdit ptātē illo renocāte: quia soluit iudiciūz phibente illo q̄ iudicare ius sit. Unū sicut ep̄o mortuo vel translato officialis cessat in causis: sic debet cessare penitētiarius in pfectiōib⁹ audi endis: nisi q̄ absoluere d^z de pctis iā auditis, glo, in, c, gra tū et relatū, de off, et ptā, iudi,

Fo.

dele, qz mādatū expirat p mor
tē mādatorū. Si l' si dūt p se
sorē mōialib⁹ expirat p rās, nisi
eis⁹ rector ea⁹cui ex offō q̄ p
orat⁹ l' rectorie eēt audiētia an
nexa⁹ tē eēt q̄ ordinari⁹. Uli
dere⁹ tñ q̄ nō s̄l'r ita expiraret
ptās delegati delegāte excōicato
v'l suspēso sic mortuo l' amoto,
qz i pmo cāu retiet delegāsiu
risdiciōz; l̄z n̄ vsl̄, i scđo āt neu
trū retiet. Ad h̄t q̄ delegat⁹
vta⁹ iurisdiciōe req̄rif q̄ dele
gat⁹ i delegādo q̄dē hēat iuris
diciōz t vsl̄ ei⁹, qz delegare ē
v'l iurisdiciōis, s̄z postq̄ delega
uit n̄ req̄rif q̄ hēat vsl̄, qz vsl̄
ei⁹ nihil fac̄, ḡr̄c. Poss⁹ tñ dici
pbabilr q̄ si ep̄s n̄ exns excōi
cat⁹ v'l suspēs⁹ i stituit officiale
v'l pn̄iarūr postea excōicet: ni
hilomin⁹ v̄eq̄pt pcedere i offi
cio suo, qz vt̄ vice ei⁹ q̄ iurisdi
ciōz h̄z l̄z n̄ vsl̄ p se. Si āt
iā erat excōicat⁹ official⁹ nil a
git, qz i stitutio v'l pmissio n̄ te
nuit. De pn̄ario v̄o videt sec⁹
qz ēt n̄ sacerdos v'l n̄ pse crat⁹
q̄ min⁹ h̄z q̄ excōicat⁹ cōmītē
pt, qz n̄ min⁹ ē pmissio q̄ pmis
sio, qz iure suo sacerdos audit
p fessiōz, t pmissiōz tm̄ ē cā sine
q̄ n̄o: p̄t parochia⁹ diuisiōz
t ecclie phibitiōz, q̄n̄ āt pmissiō
es morit⁹ l' amouet n̄ ē dr̄ntia
int̄ pmissariū i foro pn̄iali aut

X.

iudicāli, qz v̄tusq̄ ptās expis
rat q̄tū ad negocia n̄ incepta.

Lap̄m. X. de dr̄ntia inter
frēs p̄ntatos s̄z formā cle, du
dū, t differētia inter sacerdo
tes curatos.

Rēs predīt

f catores h̄nt p̄uilegiū q̄
ep̄is mortuis q̄ ip̄is lu
deder̄t auētē v'l cōmiserūt p̄nt
vt̄ ea auētē quisq̄ fuerit p̄uisū
ecclie d̄ pastore. Itē nota q̄ p̄
istoseffect⁹ n̄ h̄z pmissio effe
ctū ip̄sonis ordinū reprobato
rū, de q̄b⁹ d̄r̄ i.c., d̄ reli. do .li.
v l. Hec pe, d̄ pa. Hora vlti⁹
dr̄ntia int̄ pd̄cos frēs sic p̄nta
tos t curatos, nā p̄dicti frēs ex
tali p̄ntatōe, t pmissioe p̄nt au
dire parochiāos oīm curatoz
illi⁹ diocefybi sūt p̄ntati, s̄z n̄o
alia⁹ diocesū, t n̄ p̄nt h̄z pmissio
alicui. S̄z curati n̄ p̄nt audire
inq̄stū curati nisi parochiāos
suos tm̄: alios n̄ nisi cū licētia
ep̄i l' curatoz eoꝝ t p̄nt h̄z pmissio
e alti. Laudire suos parochia
nos. No, ēt alia⁹ dr̄nazz; Lan.
t, Frā, zaba, in cle, dudū, Flā
curati p̄nt audire p̄fessiōes et
eoꝝ vicarij sibi s̄bditoz i dioce
si sui ep̄i: t ēt extra diocesiz, s̄z
frēs electi t p̄ntati f̄m formaz
clemētie dudū, d̄ sepul, d̄ q̄ s̄.
n̄ p̄nt audire seu absoluere ex

b 3

Prima pars libri primi.

tra dioecesum ubi sunt punitati, si secum fieri quis confessi possit ex iegratia excusari: tunc quod ad ecclesiasticae sunt absoluti, sed si poststar eis dberet iterum profiteri eis: et ita diocesum absoluere a predictis: Sed si sine predictis solennitate comitte recte fratribus ab episcopo vel a curatis autoritas audiendi confessio es sim pacit: tunc possit est extra diocesum audire sicut alij vicarij eorum de. De casib[us] episcopis refutatis non curati non dicti fratres puniti absoluere nisi in quantum fuerit a dioecesanis concessum

De casib[us] multiplicibus episcopis refutatis: dum quod agit in fine celeste, dudum de sepulchro. Cap. XI.

Ciendus Q

varie sunt opinioes doctrinam in dictis casib[us]. Aliquem enim ponunt presbiteros: aliquem pauciores. Unde matia ipsorum casuum non est bene clara. Et in summa pisana dum quod Benedictus papa secundus in extra uagati inter cunctas, declaravit quod tuor enim casus episcopales de iure, Primus, scilicet predicti clerici per quod incurrit irregularitate. Secundus in cedariis. Tertius per predictum per quod inducenda est solennis pena. Quartus per excusationem maiori ex coicatore. Ita declarauit quoniam enim casus episcopis refutatos de apostolata consuetudine. Primus est

predictum homicidii voluntarii. Secundus est predictum falsarioz. Tertius est predictum violatiu[m] ecclastica lib[er]tate. Quartus est predictum violatiu[m] ecclastica imunitate. Quintus est predictum sortilegioz: diuinito[rum] et iurato[rum], quibus at dicta extrauagans fuerit invocata per cle[ments]e, dudum extra dominum sepius, tunc quantum ad dictos casus milionum inouatum fuit, et si alia ibi praeterita sint, et sic videtur quod ad hunc illi permaneant, et additum in pisanello quod punit nibilominus episcopi in suis episcopatibus casus refuare putatur eis expedire: sicut punit postiutates facerit: et multo magis quod siliu[m] sinaldale vel p[ro]uinciale: a querentibus religiosi non valent absolueri. Io. an. i. c. si ep[iscop]us, dum perit et re, in glo. iii. li. vi. predictus casibus additum per crimen enorme et publicum homicidium et sortilegiu[m] opp[ositi]o[n]ez per errorem etiam ex casu: incertum: corruptio[n]ez m[al]itia: contumelie: brutus: m[al]itio[n]um clandestine sententia vel interdictum ecclie, priuatum, falsum testimoniun: blasphemiam dei et sententias Hosti, quo in summa potest oculis predictos casus: et additum predictum in natura et predictum quodlibet consuetudo refuat in predictis episcopis: in quodlibet aliquam episcopum remittit predictores ad sedem apostolicam propter enormitate criminum: et ad errorum aliquorum hosti. Ego tunc non legi ad hoc esse aliquod predictum posse ita

Fo.

enorme a q̄ n̄ possit absoluere
ēps subditū: dū tñ n̄ hēat ali-
quā s̄niam excōicatiōis ānexā
q̄uis at̄ possit absoluere: si ali-
q̄n ad curiā mittat bñ faciūt,
Huius durā, et speculator i repto-
rio suo vltra p̄dictos cas̄: ad-
dit alios, s. d̄florātes v̄ḡies vi-
opp̄ssas l̄ seductas; h̄hētes p̄
votū castitatis emissū: fornica-
tiōez cū iudea l̄ saracēa, Lōci-
piētē plē p adulteriū: quā vir-
credit suā. Procurātē aborsū l̄
sterilitatē i se v̄lī alio; h̄hētes
m̄rimōiū p̄sp̄salia iuramēto
firmata, Lōgscētē carnalī ba-
ptizatā ab eo: l̄ cōfessiōez au-
diuit. Lenētē ad baptismū v̄l̄
p̄firmatōz filios l̄ filias extra
necessitatē. Baptizatē pprios
filios extra necessitatē. Verbe-
rātē p̄ez l̄ m̄fez: et usurarios, et
tādē sic excludit. Tot cas̄ po-
neñ nihil alið ē q̄s sacerdotum
ptatē restringere q̄ eis plena-
rie data ē a ch̄o. Unū breuiter
dico sacerdotes oia posse q̄ ad
foꝝ spirituale q̄ n̄ sūt spēalit i
iure ep̄is refuata, et q̄ n̄ sūt ip̄s
sacerdotibꝫ directe v̄l̄ p aliquā
p̄seq̄ntiā int̄dicta. Ar. c. at si,
extra de re iudi, et c. nup, d̄ se,
excō. Hoc tñ fateor q̄ v̄bicun
q̄ fuerit aliqd ḡue delictū vel
enorme sup̄ioris ē iudiciū re-
grēdū, et idē dico i oibꝫ casibꝫ

XI.

in q̄bus ē general' cōsuetudo
ecclie q̄ sint ip̄is refuati. Lō-
clusio, Jo. de lignano in decla-
ratione quā facit sup ca. ois, d̄
pe, et re, pbat et cōcludit ex di-
ctis īmediate p Huius, et Spe,
et ex cle, dudū, frēs p̄dicatores
et m̄iores p̄ntatos p audiētia
p̄fessionuz posse absoluere ab
oibꝫ casibꝫ p̄cōrū: exceptis p̄
eis illis q̄ i iure reseruāt ep̄is
H̄z a casibꝫ q̄s sibi reseruāt l̄
de p̄suetudine sue diocesis: v̄l̄
ex suo beneplacito, vel p cōsti-
tutiones suas synodales vel
p̄uinciales posse absoluere: et
si ep̄i dictos casus nō cedat,
et pbat sic, cle, dudū, d̄ sepl, sta-
tuit q̄ dicti fratres nō possint
absoluere nisi a casibꝫ a quibꝫ
p̄nt curati absoluere q̄ eis per-
mittūt a iure, nisi ip̄i ep̄i vellēt
aliquid plus p̄ferre eis. H̄z
Huius, d̄t q̄ nō obstat q̄ docto-
res ponat m̄ltos cas̄ ep̄is ref-
uatos, curati enī p̄nt absolues-
re ab oibꝫ occētis q̄ nō st̄ i iure
ep̄is refuata, et n̄ st̄ ip̄is sacer-
dotibꝫ directe v̄l̄ p aliquā cōse-
q̄ntiā int̄dicta, Iz ḡ ep̄i possint
refuare certos casus q̄ deius-
re p̄petūt iferioribꝫ, nō tñ hoc
p̄nt simplē nisi in duobꝫ casibꝫ
fm Huius, dupliciter, s. directe,
scz cū aliq̄ fuerint legit̄e i cri-
mine dep̄bensi q̄ merito fues-

b 4

Prima pars libri primi.

rint tñ pñtate pñadì. Scđo idiz
recte, s. p aliquā pñeqñtiā vt cū
aliquā casu enenerit i q ad vñli
tate cōez expeditat q talē casu
rñeat: z n alit, xxv, q, ii, c, d ec
clasticz. Hñ at expeditvtilitati
cōi rñuare tot casu: s; hñ eponer
re laqos i via salutis. Sz si ali
qz pure velit defedere ples ca
sus posse ep̄os rñabilr rñua
re q ad sacerdotes parochiales
sunt d foro ep̄oz z eoꝝ. Hñibz
sbiecti: tñ hñ pñt facere ep̄i er
ga pdictos fr̄es q exēpti sc: n
eoꝝ ordinatioibz sibiecti: vt ex
tra d excess, pla, c, nimis pua. cū
g n possit dci fr̄es absoluere a
casibz rñuat i iure ep̄is: vt dñ
i dicta cle, dudū, g pñt ab oibz
alijz absoluere: vicz d pñctu
die refuat pñctulari loci vñ s
nodali pñstitutioe vñ negado,
alid racedo pñstet, dis, xxv, c, q
lis, n pñt pñlati dicta pñcessioez
ruocare l dñfalcare: n dñrecte
negado lniaz audiēdi: quia ni
hilomí hñt ea p cle, dudū, n
idirecte phibedo parochiaos
neñfiteat eis, extra d pui, c, q
to, n p rñetoz mltor, casu qz
fierz i fraudē legz, qd fieri n d
vt i c, pñstitut dñces, p. Sileat
g io, mo, h q dñ qsl e pñs pñ ar
tare pñtate ordinariā curatoꝝ
pñt mltomagjartare pñtate e pñ
diariā ipoꝝ fratꝝ, qz qd p supi

ore pñcedit pñferiorē artari pñ
nocari n pt, vt di, xxi, c, iferior
Ad hñtibz at cle, d pñil, rel, vbi
dñ q a casibz ordinaris rñuat
qñqz absoluere n pñsumat Rñde
dñ e q hñ intelligedñ e dñ cñsibz i
iure rñuat sñc itedit cle, dudū
n at p pñctudinē l statuta ali
oꝝ platoꝝ, qz illa rñmouz papa
i dcā cle, dudū, a qbz pñt dicti
fr̄es absoluere, z p pñs vñdñ qc
qd dicat p modernos vñl atiqz
d tñibz casibz p ep̄os rñuat to
tñ rñuocaf p cle, dudū, spalr qn
tñ ad dictos fr̄es. Si ei hñt
posterioribz n faciat metoez d
pñri ipaz rñuocare noscaf, c, l
d pñt, li, vñ, mltomagj rñuoca
re dñt dicta doctor, si i hñt p
mulget, hñ Jo, d lig. Sz Frä,
zaba, pñ Ládul, dñ q dñ casibz
epñlibz n pt dari doctrina cù de
pñdeat ex hñtibz ipoꝝ epoꝝ z
doctrina Et qñuis Ládul, dicat
q hñs irreglaritatē quā sol
papa tollere pt: n pt absoluia a
pcto an dispelatibz, Frä, zaba
dñ hñt, s, q pt absoluia a pcto
rñmanete macla irreglaritatē
Qz g n e claz q st casu ep̄is re
fuati i iure cōi, iō tutior ē via
in hmōi q fr̄es si pñt sciāt ab
epo qz casu vñt sibi refuare et
d ill n se ipedire, oēs hñt alios
casibz sibi faciat pñcedere. Lertū
est at hñt oēs q absolutio ab ex

Fo.

cōicatōe maiori⁹ refuat⁹ ep̄ia,
Itē disp̄elatio l̄ mutatio vo
tor⁹, Itē relaxatio q̄rūdā iura
mēto⁹, Disp̄elatō p̄o icerto⁹
an p̄teat ad ep̄m l̄ ad alii⁹ hēs
S. I. m̄pte sū. t̄. d̄ rest. c. iij̄z ibi
diffuse Fr̄a. zaba. i. cle. dudū.
i. gl. sup̄b. p̄cessa. d̄t glo. Joā.
an. Lan. Pau. Steph. r̄ zen.
tenere q̄ ep̄s possit r̄fua⁹re ca
sus d̄ q̄b⁹ poterāt an hāc p̄sti
tutōz dudū absoluere. ita q̄ re
fua⁹ri p̄iudic⁹ fr̄ib⁹. i. q̄ et nō
poterāt tūcab ip̄is refuat⁹ casi
b⁹ absoluere: qd̄ e h̄ qd̄ h̄ d̄t
Jo. d̄ lig. Et icelligit ista r̄fua
tio casu⁹ ep̄ali⁹ d̄ actib⁹ extio
rib⁹ cū effc⁹ r̄ n̄ d̄ ičiorib⁹ vīc⁹
si q̄s d̄siderauit l̄ et q̄sluit alii⁹
occidere: istd hōicidi⁹ cordis
nō e d̄ casib⁹ r̄fuat⁹ ep̄is, Dič
et Pe. d̄ pal. q̄ icest⁹ q̄ cōmit
tit a puer⁹ q̄ nō h̄nt v̄sū rōis n̄
e d̄ refuat⁹ ep̄is: q̄ nec p̄ h̄ tol
lit v̄gitas nec causa⁹ affinitas

La. XII. de sacerdote q̄ ab
soluit aliquē a casu a q̄ nō p̄t
absoluere.

Nota Q̄ si

e p̄fessor q̄cūq̄ aliquē ab
soluerit d̄ aliq̄ pcō a q̄
n̄ p̄t: sine q̄r̄ e refuat⁹ ep̄o. sine
q̄r̄ nullā h̄z aučtē: q̄n̄is ēn̄it
pecc⁹: p̄cipue q̄n̄ absoluere sc̄icē
v̄l ex igrātia iur⁹ crassa t̄n̄ ex h̄

XII.

nō īcurrir aliquā cēsurā v̄l er
cōicatōe siue sit cleric⁹ seclar⁹
siue religios⁹ tal⁹ absoluēs h̄z
Fr̄a. zaba. r̄ Ze. H̄z tenet illū
quē sic absoluere ausilare d̄ erro
re suo si cogiscit l̄ p̄t īnēire: ille
t̄n̄ q̄ ad deū excusat⁹ dū h̄ igrat
Et q̄ dictū ē q̄ p̄fessor d̄z illū
ausilare quē absoluere cū n̄ pos
set icelligit q̄n̄ fieri n̄ p̄t sū sc̄a
dalo notabili. Vñ i p̄ci. Basí
liēn. qdā ml̄tū periti h̄ita s̄ h̄
collatōe dixerūt q̄ tal⁹ p̄fessor
petat aučtē a sup̄iori sup̄ h̄ ca
su a q̄n̄ potuit absoluere r̄ t̄n̄
absoluere, q̄ habita vocet illū
quē absoluere cū n̄ possz, r̄ p̄
aliquē modū co optū itrogz d̄
aliquē q̄ sibi ē p̄fess⁹ q̄si volēs
se meli⁹ iformari: acsi plene n̄ i
tellerissz: r̄ siq̄ alia criminalia
postea cōmiserit, r̄ sic ab oīb⁹
itez absoluat d̄ tūc al's audit⁹
r̄ p̄. Ul̄ si magnū sc̄adalū ex
h̄ timeret: sic q̄ p̄dict⁹ modus
fueri n̄ possz absoluat absēte,
si ab vltia p̄fessiōe credit p̄se
uerasse talē i grā. Aut vt alīs
placuit cū ex h̄ tīere⁹ notabile
sc̄adalū enēiri: ēmittat xpo sū
mo sacerdoti: p̄serti q̄n̄ ml̄titu
do ēsic neglectav̄l ml̄titū distat
a loco vbi ē cōfessor. H̄z si res
ligiosus absoluere aliquē ab
aliq̄ sūia ex cōicatōis: suspēsio
nis v̄l intdicti i iure posita in
b̄ s̄

Prima pars libri primi.

cideret i excoicatoꝝ a q̄ nō pos
set absolui circa sedē applicam,
cle, d̄ reli, pui, sec⁹ si absoluerz
a s̄nia hois, q̄ tē n̄ icurrerz fm̄
Pau. q̄uis ſuit peccarz, h̄ cle
rici ſeclarēs absoluēdo a ſn̄is
iur, q̄uis t̄ ip̄ male faciat; n̄
tm̄ aliquā icurrūt cēſurā.

La. XIII. an in generali con
fessione cōtineat ſpecialis

Dta ēt q̄ vt dt Jo. an.
n̄ ſr c̄ tua nob. i gl̄ extra
d̄ offi, vič. Si eps de
dit vicariū generalē: t̄ i māda
to aliqd exp̄ſſit d̄ his q̄ reqrūt
ſpāle mādatū: ſecuta generali
clauſula, t̄ oia alia q̄ p nos pos
ſū: etiā ſi mādatū exigāt ſpāle:
h̄ Host. ſat̄ við: q̄ tal̄ ēt poſ
ſit ſpēalia iſtar pecuratoꝝ, ſec⁹
ſi aliqd d̄ ſpēalib⁹ n̄ fuissz ibi ex
pſſū, hec Jo. an. Qd̄ videt in
telligēdū q̄tū ē d̄ v̄tute v̄boꝝ
t̄ i foro p̄tētioſo, nā ſi i foro cō
ſcie alit p̄ſtarz d̄ itētōe p̄ferēt̄
auctē: q̄ ille itēderit h̄ etiā ſi n̄
exp̄ſſiſz aliqd i gñali p̄ceſſiōe
iſtelligerēt ſpēalia. xxij. q. v. c.
hūane Et h̄ idē dici p̄t d̄ auto
ritate data ab epo p̄fessorib⁹,
qz. ſ. dicēdo: dovo b̄ auctē me
am i p̄ceſſiōe nō iſtelligit, p̄t h̄
p̄ceſſiſſe caſ⁹ ſuos, niſi alicui cō
ſtarer q̄ p̄ hec v̄ba gñalia iſtē
dit caſus ſuos p̄cedere: h̄ dice
do iſtū t̄ illū t̄ oēs alios meos

caſ⁹, tūc intelligiſ totū deditiſſe

La. XIII. Quid poſſint
penitētiariū curie rhomane

Z no, q̄ p̄niariū m̄iores
e i curia p̄nt absolueri v̄is
cūq̄ veniētes ab oib⁹ ca
ſibi p̄tōꝝ t̄ ſn̄is epiſ ſeuat̄,
h̄nt ei auctē q̄i ep̄alē i foro pe
nitētie t̄ maiore q̄ ad q̄ſdā caſ
ſus excoicatoꝝ t̄ diſpēſatoꝝ
Sūm⁹ v̄o p̄niari⁹ adhuc h̄z
maiore i pl̄ib⁹ alijs caſib⁹ ex
coicatiōis t̄ diſpensiatiōis

La. XV. qd̄ fiēdū q̄n̄ p̄fessor

n̄ intelligit penitētē
n̄ Dta v̄o q̄ cū p̄fessori i
telligit p̄tētē aut ex iſpi
tia līgue: aut ex dormiōe: aut
ex distractōe mēt̄ ad alia ap
plicate: l̄ ex alia cā h̄ Jo. nea,
i q̄libz q̄ cū ſac̄ral̄ abſolutio p̄
erigat p̄fessiōz, p̄fessio v̄o iſtat
ſuelatōz q̄ n̄ p̄t eē niſi relatiōe
vni⁹. ſ. p̄fitter⁹ ſeceptōe alē⁹. ſ.
p̄fessor⁹, qz ſi alterz iſtoꝝ p̄fici i
p̄fato cāu credo d̄ illo p̄cō n̄ ee
ſcāz p̄fessiōz t̄ p̄n̄ ſi p̄pēd̄ abſo
lutōz, h̄ ille. Si t̄ n̄ h̄ faſt̄ cō
fess⁹ qdē d̄ h̄ n̄ p̄pēd̄ abſolut⁹
ē corā dō, n̄ tenet itare q̄uſq̄
ſciat illū nō p̄cepisse ſeu iſtelle
xisse p̄cī ſua, t̄ hec v̄a ſunt de
p̄cī ſuib⁹, i. mortalib⁹ q̄ ſe d̄
n̄citate p̄fiteda, n̄ at d̄ v̄eialib⁹
ad q̄ q̄ ſi n̄ tenet d̄ n̄citate, t̄ v̄
bitalia modica raro obſaudiū